

MUSISK UDTRYK / KULTUR I UDTRYK OG HANDLING

Hvordan påvirker man et samfund/fællesskab? Hvilken performance fungerer bedst, når man skal få folk til at gøre noget ved problemet?

Jeg skal lave to taler med samme budskab: *læg nu de telefoner i skabet!*

Da mobilfrie skoledage fylder meget hos unge i folkeskolen, ville det være et godt emne at gribe fat i. Det er noget vi alle kender til. Noget rigtig mange har en mening om. Så kan jeg mon ændre folks meninger og hvordan? Jeg vil gerne se, hvilken forskel det gør, hvordan man som performer levere talen, men også om det skriftlige spiller en rolle. Ligesom *pisk eller gulerod*. Hvad virker bedst? Hos hvem virker det?

Den ene tale skal have en mere pædagogisk tilgang til emnet. Jeg skal tale med en rolig stemme og vise fordele og ulemper ved unødvendig brug af telefonen.

Tale nummer to skal være inspireret af generalen George Smith Patton Jr. (3.2.2) og hans direkte taler. Den skal fyldes med bandeord, og jeg skal nærmest skælde publikum ud.

Talerne skal holdes for 5. klasse og op efter. Eleverne bliver delt op i to grupper, og derefter læser jeg en tale op for hver gruppe. Lærerne, der har eleverne i første modul, 'interviewer' og spørger ind til, hvad talen har gjort og hvordan den har påvirket. Så er det bare at se, hvilken en, der fungerede bedst.

TALE #1

Det her bliver nødt til snart at stoppe. Det er ikke godt for nogen af os. Skal vi ikke blive enige om at lægge telefonen i skabet når vi går til morgensang?

Det er ikke sundt at vi altid har den på os. Det forstyrrer i undervisningen og gør det svært at holde koncentrationen. Det burde ikke være nødvendigt altid at have den i lomme. Det fører til at de bliver brugt i undervisningen. I følger ikke med i timerne. Hvad vil I så gøre, når I skal videre. Når I står ansigt til ansigt med voksenlivet og har svært ved at få et ordentligt job fordi, man ikke brugte tiden fornuftigt.

Hvad med lærerne, der bruger deres tid og kræfter på at videregive sin viden til jer? Hvad med jeres forældre, som betaler en god sum penge for, at deres børn får en fantastisk uddannelse?

Og nu måske tænker I, at jeg overdriver en smule, men overdrivelse fremmer forståelse. Og det er afgørende, at vi forstår vigtigheden i det her. Ikke kun ift. skole og uddannelse. Det er i den grad også væsentligt når taler mentale- og sociale behov. Det er ikke kun skolesystemets skyld, at flere unge går ned med stress. Det er ligeså meget fordi, vi hele tiden skal tjekke de notifikationer, der med jævne mellemrum popper frem på skærmen.

Lad ikke telefonen styre jeres liv.

I 9. klasses telefonskab er der højst 3 ud af 10 elever, der har lagt telefonen i skabet. Det er 7 elever, som har glemt det. Det er altså noget vi skal huske hinanden på. Vi skal ikke komme med undskyldninger for at have telefonen med os. Vi skal gøre os uafhængige af vores telefoner.

Lad os sammen lægge telefonen fra os og kigge op. Se verden. Se hinanden. Snakke med hinanden. Lære hinanden bedre at kende.

TALE #2

Nu er det kraftedeme nok. Kan det virkelig være så svært? Er I virkelig så afhængige? Kan I da for helvede ikke bare lægge telefonen i skabet når I tager til morgensang?

Hvad er det, der er så fandens vigtigt ved at have den på sig? Er undervisningen for kedelig? Skal I lige tjekke, hvad da andre afhængige teenagere poster? Skrive til hinanden i timerne.

... god ide - op i røven med uddannelse, karrierer og fremtid. Vi skider da på de lærere, der hver dag bruger deres tid på os dovne elever. Fuck vores forældre, som betaler kassen for, at vi får en god uddannelse. Jeg mener: penge gror jo på træer ikk'?

Og nu tænker I sikkert: *slap af, Ditte. Vi bruger dem slet ikke så meget.* Og måske overdriver jeg, men overdrivelse fremmer forståelse. Og det er fandeme afgørende, at vi forstår vigtigheden i det her. Flere unge går ned stress. Det er sgu ikke kun skolesystemets skyld. Det er ligeså meget fordi, den skide mobil bimler løs mens notifikationerne strømmer ind. Der er hele tiden noget, der skal tjekkes. For hvad nu hvis jeg går glip af noget? Hvad nu hvis hun synes, jeg er irriterende fordi, jeg ikke svare hende med det samme?

Hold kæft og tag jer sammen. Det kan simpelthen ikke passe, at jeres telefon skal styre jeres liv.

I 9. klasses telefonskab er der højst 3 ud af 10 elever, som har taget sig sammen og lagt telefonen i skabet. 7 elever i 9. klasse "glemte" lige at lægge telefonen i skabet. "Glemte" lige, at der er mobilfrie skoledage og, at de ikke må bruge dem i pauserne.

Og hvad er det for nogle lorte undskyldninger I kommer på?

"Nå, men den lægger derhjemme - jeg glemte at tage den med." Som om. Vi har sgu da altid telefonen med os. Det er sådan en kæmpe del af vores liv. Det er ikke noget man bare lige glemmer derhjemme.

Så lad os sammen lægge de fucking telefoner fra os og kigge op. Se verden. Se hinanden. Snakke med hinanden. Lære hinanden bedre at kende.